उत्पपात पुच्छाग्निना बंधनेनच सहैवेतिशेषः ॥३६॥ विभक्तरक्षःसंबाधं रक्षःसंमर्दरहितं ॥ ३७ ॥ शैलसंकाशोमहान्भूत्वा ॥ ह्रस्वतां प्राप्तइत्यनेन देहसौक्ष्म्यात्स्वयमेव बंधगलनमुक्तं ॥ एवंरीत्या बंधनान्यवशातयत् दूरीकृतवान् ॥ ३८ ॥ विमुक्तयनंतरं पुनः पर्वताकारोऽभवत् ॥ ३९ ॥ अर्चिमालीत्यत्र नीरेफतार्षी ॥ ४० ॥ अनवमानः ॥ इतिश्रीरामाभि० वा० सुं० त्रिपंचाशःसर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वीक्ष्यमाणइति ॥ १ ॥ यदेषां भूयः संतापजननं भवेत्

उत्पपाताथवेगेनननादचमहाकपिः॥ पुरद्वारंततःश्रीमांच्छैलशृंगमिवोन्नतं॥३६॥विभक्तरक्षःसंबाधमाससादानिलात्मजः॥ सभूत्वाशैलसंकाशःक्षणेनपुनरात्मवान्॥३७॥ह्रस्वतांपरमांप्राप्तोबंधनान्यवशातयत्॥विमुक्तश्चाभवच्छ्रीमान्पुनःपर्वतसन्निभः॥३८ वीक्ष्यमाणश्चददृशेपरिघंतोरणाश्रितं॥ सतंगृह्यमहाबाहुःकालायसपरिष्कृतं॥ रक्षिणस्तान्पुनःसर्वान्सूदयामासमारुतिः॥ ३९॥ सतान्निहत्वारणचंडविक्रमःसमीक्ष्यमाणःपुनरेवलंकां॥ प्रदीप्तलांगूलकृतार्चिमालीप्रकाशितादित्यइवार्चिमाली॥४०॥ इत्यार्षे० वा० सुं० त्रिपंचाशःसर्गः॥ ५३॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वीक्ष्यमाणस्ततोलंकांकपिःकृतमनोरथः॥ वर्धमानसमुत्साहःकार्यशेषमचिंतयत्॥ १॥ किंतुखल्ववशिष्टंमेकर्तव्यमिहसांप्रतं॥ यदेषांरक्षसांभूयःसंतापजननंभवेत्॥ २॥ वनंतावत्प्रमथितं प्रकृष्टाराक्षसाहताः॥ बलैकदेशःक्षपितःशेषंदुर्गविनाशनं॥ ३॥ दुर्गेविनाशितेकर्मभवेत्सुखपरिश्रमं॥ अल्पयत्नेनकार्येस्मिन्ममस्यात्सफलःश्रमः॥४॥ योह्ययंममलांगूलेदीप्यतेहव्यवाहनः॥ अस्यसंतर्पणंन्याय्यंकर्तुमेभिर्गृहोत्तमैः॥ ५॥

तादृशमवशिष्टं सांप्रतं कर्तव्यं किमितिकार्यशेषमचिंतयदित्यर्थः ॥ २ ॥ तदेव निश्चिनोति ॥ शेषं दुर्गविनाशनमिति ॥३॥ कर्म समुद्रलंघनादि ॥ सुखपरिश्रमं सफलप्रयासं तपश्चर्यादिवदित्यर्थः उक्तमेव विवृणोति अल्पेति अस्मिन्सीतान्वेषणप्रवृत्तिरूपे कार्ये योमयाकृतःश्रमः सत्वल्पेन यत्नेन स्वल्पयत्नेन साध्येन करिष्यमाणलंकादाहेन सफलोभविष्यति ॥४॥ तदेवाह ॥ योहीति ॥ न्याय्यं स्वस्य पीडायाअकरणादितिभावः ॥ ५ ॥